

Til nr. 8

Bestemmelsen i § 15 er en bemyndigelse af skatteministeren til at bestemme landets inddeling i told- og skatteregioner mv.

Bestemmelsen står i et afsnit af loven, der har overskriften »De statslige skattemyndigheder«. Told- og skatteregionerne varetager imidlertid mange andre opgaver end skatteopgaver.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen redaktionelt flyttes til et andet afsnit af loven for dermed at tydeliggøre, at denne kompetence ikke kun vedrører skatteområdet, men også told- og afgiftsområdet mv., jf. forslaget nedenfor under § 1, nr. 15.

Til nr. 9

Efter § 16 bestemmer Told- og Skattestyrelsen tilsynsopgavernes fordeling på lignings- og ejendoms-vurderingsområdet mellem Told- og Skattestyrelsen og de statslige told- og skatteregioner. Endvidere er skatteministeren bemyndiget til at henlægge »regionsopgaver« til Københavns og Frederiksberg kommuner.

Det foreslås, at bestemmelsen præciseres således, at det klart fremgår, at den alene vedrører tilsynsopgaver som nævnt i § 12, § 13 og § 14, samt selskabsligningsopgaver efter § 12 A, stk. 1.

Det foreslås, at Told- og Skattestyrelsen ikke kun skal kunne bestemme disse opgavers fordeling mellem Told- og Skattestyrelsen og told- og skatteregionerne, men også disse opgavers fordeling på særlige forvaltningsorganer, der er oprettet efter § 38 A, stk. 1, 2. pkt., jf. forslaget under § 1, nr. 15.

Endvidere foreslås skatteministerens bemyndigelse til at henlægge opgaver til Københavns og Frederiksberg kommuner ophævet som unødvendig. De opgaver, disse kommuner i dag varetager for Told- og Skattestyrelsen, varetages med anden lovhjælp.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget under § 1, nr. 1, om adgang til at etablere kommunale fællesskaber om skatteforvaltning.

Til nr. 11 og 13

Der er i dag modstrid mellem § 20 C, stk. 1, og § 23, stk. 1, nr. 6.

Efter § 20 C, stk. 1, kan afslag på anmodning om bindende forhåndsbesked og myndighedernes opgørelse af tidsforbruget ved besvarelsen af en bindende forhåndsbesked ikke påklages til anden administrativ myndighed. Efter § 23, stk. 1, nr. 6, kan der klages til Landsskatteretten over sådanne afgørelser.

Det foreslås at afskære muligheden for at klage administrativt over myndighedernes opgørelse af tidsforbruget ved besvarelse af en bindende forhåndsbesked. Det svarer til retstilstanden før ændringen af § 23 ved lov nr. 1098 af 29. december 1997.

Derimod vil Ligningsrådets afvisning af at give en bindende forhåndsbesked kunne påklages til Landsskatteretten.

Til nr. 12

I § 21, stk. 3, sidste pkt., er det forudsat, at den, der har klaget til skatteankenævnet, har ret til – udover den begrundelse, der er givet ved klagens indgivelse, og udover de bemærkninger, der gives til den sagsfremstilling, nævnet lader udarbejde – at fremføre sine synspunkter vedrørende klagen overfor skatteankenævnet, enten skriftligt eller mundtligt, inden nævnet afgør klagen.

I praksis har det vist sig, at det kan være forbundet med vanskeligheder at få en udtalelse indenfor rimelig tid, specielt når det drejer sig om et møde med skatteankenævnet, fordi klageren eller dennes sagkyndige bistand ofte har en fyldt kalender. Foretræde for skatteankenævnet må jo normalt ske på et af skatteankenævnets ordinære møder, bl.a. fordi skatteankenævnet er et kollegialt organ.

Som bidrag til at muliggøre en hurtigere sagsbehandling i skatteankenævnene foreslås det derfor, at skatteankenævnet bemyndiges til i den enkelte sag at fastsætte en frist for afgivelse af en skriftlig eller mundtlig udtalelse overfor nævnet. Fristen kan efter forslaget ikke fastsættes til under 14 dage, og fristen kan kun fastsættes på grundlag af en konkret bedømmelse af behovet i den enkelte sag for at fastsætte en sådan frist.

Det er tanken i forretningsordenen for skatteankenævnet at bemyndige det enkelte skatteankenævnet til at henlægge denne beføjelse til formanden for nævnet.

Til nr. 14

Den gældende § 36, stk. 1, regulerer den indbyrdes kompetence mellem på den ene side de lokale skattemyndigheder og på den anden side Ligningsrådet og Landsskatteretten.

Det foreslås præciseret, at denne kompetencefordeling ikke kun skal gælde de lokale skattemyndigheder, men alle øvrige skattemyndigheder, og at denne kompetencefordeling ikke kun skal gælde sager som nævnt i skattestyrelseslovens § 2, men alle sager indenfor henholdsvis Ligningsrådets og Landsskatterettens kompetenceområder.

Det foreslås endvidere tydeliggjort, at denne kompetencefordeling ikke gælder i tilfælde som nævnt i